04/05/2020

Το επιτίμιο που δεν λύθηκε…

/ Γνώμες

Στις αποφάσεις της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος της 163ης Συνοδικής Περιόδου, την 1η Απριλίου 2020 ετέθη –σοφά- ένα επιτίμιο, ένας κανόνας που έλεγε:

«…Προς τούτο, παρακαλεί όλους να επιδείξουν πνεύμα Συνοδικής εμπιστοσύνης και προς τον σκοπό αυτό δεν επιτρέπει πλέον σε κανέναν απολύτως, Αρχιερέα, Ιερέα, Διάκονο, Μοναχό ή άλλον εργάτη της Εκκλησίας, να προβαίνει σε δημόσιες δηλώσεις ή εμφανίσεις στα μέσα της Γενικής Ενημερώσεως και το Διαδίκτυο και προτρέπει όλους να ησυχάζουν, να ασκούνται στην σιωπή και την εντονότερη προσευχή….».

Στις αποφάσεις της αυτής Συνόδου την 30η Απριλίου 2020 το επιτίμιο-κανόνας αυτός ήρθη ως εξής:

«…Αίρεται η προγενέστερη Απόφαση της Ιεράς Συνόδου περί αποχής Αρχιερέων, Ιερέων, Διακόνων και Μοναχών από εμφανίσεις και δημόσιες δηλώσεις στα Μέσα Γενικής Ενημερώσεως και το Διαδίκτυο, η οποία είχε ως μοναδικό στόχο, όπως εξ αρχής τονίσθηκε, την ύπαρξη «ενιαίας φωνής» της ποιμαίνουσας Εκκλησίας προς την κοινωνία….».

Το ερώτημα που προκύπτει είναι το εξής:

Οι άλλοι εργάτες της Εκκλησίας (όπως οι θεολόγοι κ.α.) που δεν αμνηστεύονται στην δεύτερη απόφαση παραμένουν στην δέσμευση του επιτιμίου και του κανόνα;

Όταν ένα επιτίμιο «λύνεται» τότε λύνεται όπως έχει τεθεί..... αλλιώς δεν αμνηστεύεται κανένας!

Ελπίζουμε στην ποιμαντική σύνεση της αναγνώρισης του εκ παραδρομής ατοπήματος.

Βασίλειος Γκρίλλας, Θεολόγος, υπ. Δρ. Δογματικής Θεολογίας